

[Holmberg.]

et moderne lovgivningsarbejde. Det samme kunne siges om statsbanerne. Hvis vi ikke havde disse baner — men vi erkender naturligvis alle sammen, at det har vi — ville en hel del komme til at se anderledes ud i dag, hvis man uden fordomme, normeringsvedtægter m. v. kunne bygge et driftsapparat op fra bunden, og så ville en hel del være nået. Jeg tror nemlig, at der er mange fordomme. Jeg synes således, det er ganske mærkeligt, at stationer som Gentofte og Charlottenlund foruden stationsmester — undskyld, stationsforstander — af høj lønklasse har 3-4 overassistenter, hvorimod stationer som Bernstorffsvej og Jægersborg, hvis passagerantal er større, kun har én stationsmester og ikke mere.

Så vidt jeg kan se, har vi siden 1940 i de årlige driftsberetninger fået oplysning om personalestørrelsen på de forskellige stationer. Jeg henstiller til den højtærede minister, at vi også får det i fremtiden.

I det forslag til beslutning, som vi har fremsat, har vi givet udtryk for den opfattelse, at en hel del sidelinjer ikke kan bestå. Nedlæggelsen af disse baner må være et middel til at nedbringe underskuddet med, det underskud, hvis størrelse, det er så svært at bedømme. Jeg vil give det ærede medlem hr. Horn ret i, at det kan være svært, når vi læser de forskellige tal, at beregne, men vi har alligevel en vis formodning om, at i hvert tilfælde færgeoverfarten er en pæn forretning for DSB. Det samme gælder sikkert også rutebildriften, og det gælder nok også længdebanerne og måske også nærtrafikken ved København, og når det så alligevel kan konstateres, at der er underskud, må det stort set være sidelinjerne, der giver dette underskud.

Jeg benytter lejligheden til at takke ministeren for det materiale, vi har fået, med en oversigt over de banestrækninger, som statsbanerne mener er de dårligst trafikerede. Det er 14 baner, og vi har ikke beregnet dem alle sammen. Jeg tror, jeg vil nævne de 14 baner og så også nævne de 3 baner, vi har beregnet. Den højtærede minister var lidt ironisk over for os, fordi vi ikke havde nævnt banerne, men jeg kan godt give en forklaring på det: det skyldes, at de tal, vi har fundet frem til, kan være behæftet med visse fejl. Men da det alligevel

kommer frem i udvalget, er det også rimeligt at nævne disse baner her og dem, som vi har forsøgt at beregne.

Jeg vil først nævne de 14 baner. Det er Sønderborg H.-Mommarmark, Tønder H.-Sønderborg H., Hobro-Løgstør, Tommerup-Assens, Nyborg-Fåborg, Nyborg-Svendborg, Viborg-Herning, Rødekro-Åbenrå, Randers-Ryomgård, Århus H.-Grenå, Skive H.-Glyngøre, Struer-Thisted, Laurbjerg-Silkeborg og Vojens-Haderslev. Så har vi beregnet udgifterne og indtægterne for 3 baner. De 3, vi har valgt — det er ikke sikkert, det er de dårligste, vi har fundet frem til — er Nyborg-Svendborg banen, Hobro-Løgstør banen og Tommerup-Assens banen. Her har vi forsøgt at tage det hele med, så vidt det stod til os — vi er sådan set ret ukyndige til at læse de forskellige beretninger, men vi har haft en del kyndig hjælp — og vi har fundet frem til, at Nyborg-Svendborg giver et underskud på 1,2 mill. kr., Hobro-Løgstør et underskud på 1,7 mill. kr. og Tommerup-Assens et underskud på 0,6 mill. kr. Vi har altså forsøgt at tage alle de forskellige ting med, som kan tages med. Jeg indrømmer blankt, at det er muligt, at der er visse fejltagelser i den opstilling, jeg her har nævnt, — det vender vi tilbage til senere — men hvis vi tager samtlige 14 baner, kan der godt spares anseelige beløb, hvis man går ud fra, at der sikkert er mange baner, der er stillet som de 3 baner, vi har søgt at beregne — det er altså 3 ret tilfældige baner ud af de 14; vi kunne godt have taget 3 andre af de 14, jeg her har nævnt.

Jeg håber på en velvillig behandling af forslaget, og det har den højtærede minister jo også givet tilsagn om. Det må da vistnok være her som i enhver større virksomhed, at der kan stilles et regnskab op. Der må kunne gives et mere reelt og mere overskueligt og mere sandt billede af de driftsøkonomiske forhold. Det er også urimeligt, at folketingets medlemmer skal stilles over for noget, som kun formelt er et regnskab. Vi må konstatere, at statsbanernes personale trods modernisering kun er reduceret ganske lidt, og vi må forlange, at der i den tid, vi nu er inde i, vises den yderste tilbageholdenhed med nyansættelser, et krav, som jeg er helt sikker på det ærede medlem hr. Horn er enig med os i.

Jeg vil gerne til sidst have lov at sige, at